

POSTANOWIENIE

Dnia 10 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Romualda Spyt (przewodniczący)

SSN Józef Iwulski

SSN Halina Kuryło (sprawozdawca)

w sprawie z protestu B. K.

przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
przy udziale:

1) Przewodniczącego Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 10 czerwca 2015 r.,

postanawia:

pozostawić protest bez dalszego biegu.

UZASADNIENIE

B. K. wniosła do Sądu Najwyższego protest przeciwko ważności wyboru Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, domagając się „unieważnienia całościowego wyborów prezydenckich 2015 r., przeprowadzonych fizycznie w dniu 10 maja 2015 i następnie ogłoszonych przez Państwową Komisję Wyborczą w dniu 11 maja 2015.”

Wnosząca protest zarzuciła, że została „wykluczoną (...) z możliwości zgłoszenia swojej kandydatury jako kandydata na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej”, zaznaczając, iż było to celowe działanie polegające na stworzeniu „dla mojej osoby wad prawnych w moim statucie w Polsce oraz wad

prawnych w moim dostępie do moich osobistych danych osobowych sprzed 3 maja 1971 r., moich osobistych obywatelstw sprzed 3 maja 1971 r., moich osobistych uprawnień zawodowych sprzed 3 maja 1971 r., moich osobistych dyplomów wyższych uczelni sprzed 3 maja 1971 r., oraz stąd wykluczenia mnie z możliwości świadomego złożenia przeze mnie oświadczenia o tym, jak się nazywam jako kandydat (...), jakie jest moje wykształcenie (...) oraz wykluczenie mnie ze złożenia w pełni świadomego oświadczenia lustracyjnego (...) w celu uniemożliwienia kandydowania na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej”. W uzasadnieniu protestu wyborczego wnosząca domagała się również unieważnienia wyników wyborów prezydenckich z 1990 r., 1995 r. i 2010 r., z których została wykluczona jako kandydatka do urzędu Prezydenta RP. Owo wykluczenie i w konsekwencji brak możliwości kandydowania w wyborach prezydenckich ukierunkowane było na to, aby wnosząca protest nie miała możliwości zapoznania się z aktami postępowania w sprawie seryjnych zabójstw chłopców do lat pięciu. W dalszej części przedstawia swoją ocenę genezy zmian ustrojowych w Polsce po II Wojnie Światowej. Zasugerowała powiązania między różnymi organizacjami i służbami w Polsce, w tym drużynami harcerskimi i Wojskowymi Służbami Informacyjnymi. Szeroko opisała też posiedzenie Sądu Najwyższego w 1973 r., który „obradował w Szkole Podstawowej w S.”, a w którego skład wchodził harcerze, przedstawiciele Związku Nauczycielstwa Polskiego i Związku Strzeleckiego.

Prokurator Generalny przedstawiając swoje stanowisko w przedmiocie protestu wniósł o pozostawienie protestu bez dalszego biegu wobec niespełnienia wymagania określonego w art. 321 § 1 zd. 1 w związku z art. 82 § 1 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. Nr 21, poz. 112 ze zm.).

Państwowa Komisja Wyborcza przedstawiając stanowisko w przedmiocie zarzutów protestu wniosła o wyrażenie opinii o bezzasadności protestu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zasady wnoszenia protestów wyborczych określa ustawa z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2011 r. Nr 21, poz. 112 ze zm.). Zgodnie z art. 82 § 1 tej

ustawy, przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest z powodu: 1) dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI Kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub 2) naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów. Wszelkie inne zarzuty stanowią wyjście poza przewidziany Kodeksem wyborczym przedmiot protestu, co czyni go niedopuszczalnym (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 listopada 2007 r., III SW 30/07, niepublikowany).

Określając wymagania formalne protestu, art. 321 § 3 Kodeksu wyborczego stanowi, że wnoszący protest przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej powinien sformułować w nim zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Dowodami w sprawie z protestu wyborczego są takie środki, które świadczą o istnieniu lub nieistnieniu pewnych faktów i które zarazem uzasadniają przekonanie, że zarzucane w proteście działanie lub zaniechanie jest przestępstwem przeciwko wyborom w myśl przepisów Kodeksu karnego albo postępowaniem sprzecznym z przepisami wyborczymi dotyczącymi głosowania, ustalania wyników głosowania i wyników wyborów (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 października 2001 r., III SW 85/01, niepublikowany). Zgodnie z art. 322 § 1 Kodeksu wyborczego, Sąd Najwyższy pozostawia zaś bez dalszego biegu protest niespełniający warunków określonych w art. 321.

Zarzuty przedstawione przez wnoszącą protest nie mieszczą się w przedmiocie protestu określonym w art. 321 Kodeksu wyborczego. Podkreślenia wymaga, że protest powinien dotyczyć przede wszystkim okoliczności związanych bezpośrednio z samym wyborem Prezydenta RP. Skarżąca zarzuca natomiast pozbawienie jej możliwości kandydowania do tego urzędu w obecnych wyborach oraz w wyborach z lat 1990, 1995 i 2010. Tymczasem w przypadku zarzutów dotyczących rejestracji kandydata wniesienie protestu wyborczego jest w świetle art. 322 § 2 Kodeksu wyborczego niedopuszczalne, gdyż możliwość odwołania się

od postanowienia o odmowie rejestracji kandydata przewidziana jest w art. 304 § 6 Kodeksu wyborczego.

Z powyższych względów, na podstawie art. 322 § 1 w związku z art. 321 § 3 oraz art. 82 § 1 Kodeksu wyborczego postanowiono o pozostawieniu protestu wyborczego bez dalszego biegu.